

**ΕΝΝΟΜΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗ ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΣΤΗΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

Κατά το άρθρο 115 § 3 εδάφ. α΄ ΚΠολΔικ, ενώπιον του Ειρηνοδικείου οι διάδικοι δικαιούνται να καταθέσουν προτάσεις και συνεπώς εγκύρως παρίστανται στο δικαστήριο αυτό και χωρίς την κατάθεση προτάσεων, υπό την έννοια ότι στην περίπτωση αυτή δεν θεωρούνται δικονομικώς απόντες, ούτως ώστε να δικασθούν ερήμην, (όπως συμβαίνει στην τακτική διαδικασία, ενώπιον των ανωτέρων δικαστηρίων – άρθρο 115 § 3 εδάφ. β΄ του εν λόγω Κώδικα). Εξάλλου, στην διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, τόσο ενώπιον του Ειρηνοδικείου, όσο και ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, δεν κατατίθενται προτάσεις. Στην πρακτική έχει επικρατήσει από ετών πολλών, ως δικαστικό έθιμο, να κατατίθεται το αποκαλούμενο «Σημείωμα», στο οποίο οι διάδικοι εκθέτουν τους ισχυρισμούς τους και υποβάλλουν τις παντοίες ενστάσεις τους¹. Το Σημείωμα κατατίθεται στην Γραμματεία του οικείου δικαστηρίου, μετά την συζήτηση της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και συνήθως περιέχει (εκτός από ισχυρισμούς) αφενός προβολή κι αφετέρου αξιολόγηση των αποδεικτικών μέσων που οι διάδικοι προσκομίζουν στο δικαστήριο, και ιδίως αξιολόγηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάσθηκαν επ' ακροατηρίου, κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης. Συνήθως ο δικάζων δικαστής – κατόπιν σχετικής αιτήσεως των διαδίκων – δίδει προθεσμία για την κατάθεση του εν λόγω Σημειώματος, διότι διαφορετικά το Σημείωμα πρέπει να κατατεθεί επί της έδρας². Συνεπώς, ο νόμος δεν προβλέπει την κατάθεση του ανωτέρω Σημειώματος και γι' αυτό δεν τάσσει ευθέως προθεσμία για την κατάθεσή του κι ούτε

¹ Μπέης, ΕρμΚΠολΔικ, κάτω από το άρθρο 690 § 2.3. σελ. 96. Τζίφρας, Ασφαλιστικά μέτρα, έκδ. 1985, σελ. 35.

² Τζίφρας, ανωτ., σελ. 35.

βεβαίως απαγγέλλει έννομες συνέπειες από την τυχόν εκπρόθεσμη κατάθεσή του, δηλαδή την κατάθεσή του μετά το πέρας της προθεσμίας που τυχόν θα ορίσει ο δικάζων δικαστής. Είναι αναμφισβήτητο όμως, ότι η κατάθεση του Σημειώματος είναι διαδικαστική πράξη και συνεπώς αυτή πρέπει ν' ασκείται εντός της τυχόν δικαστικής προθεσμίας που έχει ταχθεί, διότι διαφορετικά ο διάδικος εκπίπτει αυτοδικαίως από το δικαίωμα να επιχειρήσει την διαδικαστική πράξη, σύμφωνα με την ρητή διάταξη του άρθρου 151 ΚΠολΔικ, με αποτέλεσμα η διαδικαστική πράξη που είναι εκπρόθεσμη να είναι ελαττωματική και ειδικότερα απαράδεκτη, γεγονός το οποίο το δικαστήριο ερευνά αυτεπαγγέλτως, ως εκφεύγον από την εξουσία διαθέσεως των διαδίκων³.

Κατά ταύτα, αφού η εκπρόθεσμη κατάθεση του Σημειώματος είναι απαράδεκτη, το δικαστήριο έχει υπηρεσιακό καθήκον να μην το λάβει καθόλου υπόψιν του και εντεύθεν να μην το αναγνώσει κι ούτε συνεπώς να απαντήσει σε τυχόν ενστάσεις, αιτήσεις και επισημάνσεις που περιέχονται σ' αυτό, αλλά κι ούτε να λάβει υπόψιν του τυχόν αξιολογικές κρίσεις επί των μαρτυρικών καταθέσεων, διαφορετικά θα διαπράξει βαρύ υπηρεσιακό παράπτωμα.

Και ανεξαρτήτως τούτων, με ρητή διάταξη του άρθρου 237 § 3 ΚΠολΔικ, (η οποία εφαρμόζεται στην τακτική διαδικασία και ισχύει και στην διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, δηλαδή με την ερμηνευτική μέθοδο της αναλογίας νόμου, λόγω του ότι στις διατάξεις της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων υφίσταται αληθές κενό), ρητώς ορίζει ότι σε περίπτωση κατά την οποία η προσθήκη των προτάσεων δεν κατατεθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας που τάσσει η διάταξη αυτή, τότε η προσθήκη αυτή δεν λαμβάνεται υπόψιν.

Επιπροσθέτως, το δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων δεν δικαιούται να λάβει υπόψιν ούτε και τα αποδεικτικά μέσα των αντιδίκων που κατατέθηκαν

³ ΕφΑθ 6973/1974 Αρμ. 1975 σελ. 713. **Ορφανίδης**, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, κάτω από το άρθρο 151 § 2 σελ. 365. **Μπέης**, ανωτ. κάτω από το άρθρο 151 § III 2 σελ. 776. **Δεληκωστόπουλος/Σινανιώτης**, ΕρμΚΠολΔικ, κάτω από το άρθρο 153 § I σελ. 386. **Σταυρόπουλος**, ΚΠολΔικ, κάτω από το άρθρο 153 § 3 β' σελ. 289).

εκπροθέσμως, δηλαδή μετά την ημερομηνία που όρισε ο δικάζων δικαστής (άρθρο 237 § 1 περίπτ. β΄ ΚΠολΔικ, αναλόγως).